

РОЗДІЛ 16. ПРОФЕСІЙНА ОСВІТА (АГРАРНЕ ВИРОБНИЦТВО, ПЕРЕРОБНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ ТА ХАРЧОВІ ТЕХНОЛОГІЇ)

Павло АКСЕНКО,
здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Державний біотехнологічний університет

СТРУКТУРА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ ЕФЕКТИВНОСТІ РОЗВИТКУ ТА ДІЯЛЬНОСТІ АГРОФОРМУВАНЬ

Дослідження організаційного та економічного механізмів розвитку агроформувань є актуальним завданням у контексті сучасних викликів сільського господарства. Поглиблене розуміння та оптимізація організаційного та економічного механізмів розвитку аграрного сектору відіграють критичну роль у забезпеченні сталого та конкурентоспроможного розвитку сільськогосподарських підприємств. Дійсно, ця проблема важлива як науково, так і практично. На науковому рівні, уточнення концептуального та теоретичного підґрунтя організаційного та економічного управління в аграрній сфері дозволить глибше зрозуміти внутрішні та зовнішні фактори, що впливають на розвиток агропромислового комплексу [1-4]. Це означає визначення оптимальних стратегій управління, враховуючи специфіку сільськогосподарських підприємств, їхні ресурси, ринкові умови та законодавчі аспекти. На практичному рівні, розроблення та впровадження ефективних стратегій управління аграрними підприємствами допоможе збільшити їхню продуктивність, покращити керованість та знизити ризики. Це може включати в себе впровадження новітніх технологій виробництва, оптимізацію ланцюга постачання, підвищення ефективності використання ресурсів та зменшення витрат. Отже, вирішення проблеми організаційного та економічного управління в аграрному секторі потребує комплексного підходу, який поєднує наукові дослідження з практичними заходами. Це дозволить забезпечити сталість розвитку сільськогосподарських підприємств і зберегти їхню конкурентоспроможність в умовах сучасного ринкового середовища. В умовах активного розвитку аграрного сектора та зростання ринкової конкуренції важливо використовувати новітні підходи для оптимізації організаційного та економічного механізмів розвитку агроформувань. Для досягнення цієї мети необхідно провести аналіз ключових факторів, які впливають на успішність аграрних формувань. Це може включати в себе такі аспекти, як доступ до ресурсів (земля, вода, технології), ринкові умови та попит на сільськогосподарську продукцію, екологічні та стандартні вимоги, а також регулююча політика уряду [1,5]. Важливо також враховувати взаємодію потреб суспільства, зокрема споживчі вподобання, тенденції у харчовій безпеці та

сталий розвиток. Глобальні виклики, такі як зміна клімату, можуть також впливати на стратегії розвитку аграрних формувань.

Розуміння організаційного та економічного механізму розвитку агроформувань передбачає врахування специфіки галузі, включаючи сільське господарство, тваринництво, агротехнології тощо. Це допоможе визначити оптимальні шляхи розвитку та впровадження ефективних стратегій для забезпечення стійкого розвитку сільськогосподарських підприємств [6]. Соціальний механізм включає в себе способи і методи покращення взаємовідносин персоналу, створення комунікаційної культури, розвиток системи мотивації та підтримки працівників. Правовий механізм, з іншого боку, встановлює правила діяльності підприємства, його статус, обов'язки перед працівниками, споживачами, державою та іншими учасниками економічної системи. Правовий механізм тісно пов'язаний з соціальним та організаційно-економічними механізмами, оскільки він визначає рамки, в яких можуть функціонувати соціальні та економічні процеси на підприємстві.

Організаційний та економічний механізми розвитку аграрних формувань визначають їхню ефективність та конкурентоспроможність. Стабільність, продуктивність та конкурентоспроможність аграрного сектору залежать від ефективного використання земельних ресурсів, оптимального управління фінансами, розробки і впровадження сучасних технологій, а також відповідної організації робочої сили та управління персоналом. Подальший розвиток цих механізмів сприятиме не лише підвищенню ефективності функціонування аграрних підприємств, але й збільшить їхній внесок у економічний розвиток регіонів. Підвищення обсягів виробництва та якості продукції, збільшення внутрішнього обороту коштів у сільськомусподарському секторі сприятиме росту зайнятості та підвищенню рівня життя сільського населення. Таким чином, розвиток організаційного та економічного механізмів аграрних формувань має стратегічне значення для сталого розвитку сільських територій та підтримки соціального благополуччя в цих регіонах.

Список використаних джерел:

1. Пономарьова М.С. Організаційно–економічні умови забезпечення конкурентоспроможності та інноваційно– інвестиційної привабливості підприємств агробізнесу / М.С. Пономарьова, О.О. Дубинська // Вісник ХНАУ. Серія "Економічні науки" : зб. наук. пр. / Харк. нац. аграр. ун–т ім. В.В. Докучаєва. – Харків : ХНАУ, 2020. – № 1. – С. 141–152
2. Пономарьова М. С., Кривошея Є. В. Особливості функціонування та розвиток підприємництва в умовах інтеграційних зрушень //Бізнес-навігатор. – 2019. – №. 1. – С. 96-100.
3. Кривошея, Є. (2022). Analysis of the mechanism of application of instruments to ensure the competitiveness of the region. *SWorldJournal*, 4(11-04), 80–83. <https://doi.org/10.30888/2663-5712.2022-11-04-040>
4. Судомир С. М. Формування системи управління розвитком сільськогосподарських підприємств: теорія, методологія: [монографія]. К.: ЦП «Компринт», 2015. 483 с
5. Кушнірук В.С., Єрмаков О.Ю., Шهبаніна О.В. Організаційно-економічний механізм ефективного ведення садівництва в аграрних підприємствах регіону : монографія.

Миколаїв : МДАУ, 2009. 232

6. Ломовських Л. и др. Management and organizational and economic conditions of strengthening the marketing activity of the enterprise and maintaining efficient agro business //Financial and credit activity problems of theory and practice. – 2021. – Т. 2. – №. 37. – С. 263-270.

Наталія БІЛАН,
PhD, доцентка кафедри гуманітарної освіти і туризму
ВП НУБіП України «Бережанський агротехнічний інститут»,
м. Бережани,
Україна

СУПЕРЕЧНОСТІ МІЖ ТЕОРЕТИЧНИМИ І ПРАКТИЧНИМИ АСПЕКТАМИ ІНШОМОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ЕНЕРГЕТИКІВ

Інноваційні процеси в галузі енергетики є своєрідними детермінантами формування спектру компетентностей майбутніх інженерів. Однією з таких є іншомовна компетентність як специфічна здатність успішно використовувати метамову енергетичної спеціальності для міжкультурного та міжособистісного спілкування з іноземними колегами. Саме «таке володіння іноземними мовами, яке дасть можливість майбутнім фахівцям реалізувати себе в умовах багатонаціонального й полікультурного простору, повинна забезпечити сучасна система іншомовної підготовки, яка має бути релевантною євроінтеграційним процесам в Україні» [2, с. 56].

Беручи до уваги зазначене вище, вважаємо, що іншомовну підготовку майбутніх інженерів-енергетиків слід розглядати як «невід’ємний компонент цілеспрямованого процесу професійної підготовки здобувачів вищої освіти, що спрямований на досягнення освітньої, розвивальної, виховної, світоглядної, професійної мети; характеризується набуттям іншомовних програмних і фонових знань, розвитком практичних умінь і навичок; виступає засобом формування іншомовної компетентності, професійно-особистісних якостей під час вивчення навчальних дисциплін «Іноземна мова за професійним спрямуванням», «Ділова іноземна мова», успішність засвоєння яких визначається рівнями володіння іноземними мовами згідно Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та готовністю до здійснення професійної діяльності в іншомовному середовищі» [1, с. 67–68].

Аналіз науково-педагогічної літератури за темою дослідження дозволив виокремити теоретичні аспекти іншомовної підготовки, зокрема:

- особливості організації освітнього процесу для здобуття іншомовних знань в умовах глобалізації (О. Нітенко, О. Хоменко, С. Кострицька, І. Зуєнок, О. Заболотська, А. Турчин, Н. Шеверун);

- педагогічні технології навчання іноземних мов у технічних університетах (М. Куц, Т. Герасимчук, М. Прадівляний, О. Загородна, І. Ставицька);